

Una moguda episcopal previsible esperant Barcelona

Dij, 28/08/2014 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran que moderi el balanç dels [nomenaments](#) d'aquest dijous de **Carlos Osoro** com a nou arquebisbe de Madrid i del cardenal **Antonio Cañizares** com a substituït d'aquest a l'arquebisbat de València i rellevant-lo com a prefecte de la Congregació per al Culte. Moderat tant pels qui veuen un canvi històric a Madrid, com un desastre a València. En part, perquè un nomenament modera l'altre. Ni se'n van del tot els qui fins ara havien tallat el bacallà a l'Església espanyola, ni acaben d'arribar els qui poden fer un canvi en profunditat.

Certament hi ha un canvi de to. El que expressa Osoro a Madrid. Osoro no és **Rouco**. I actualment Osoro forma el nou tàndem amb **Ricardo Blázquez** a la presidència de la Conferència Episcopal, escollida pels seus companys bisbes escoltant el que demana la nova etapa que marca el papa **Francesc**. Amb el caràcter que ja han demostrat, obren sobretot una etapa més col·legial. On es puguin escoltar més veus i menys ordres. Però amb 69 anys els dos nous arquebisbes i 71 anys Blázquez, no anuncien encara un cicle de llarg recorregut. És el canvi que ara era possible. Tot es veurà si es va forjant una nova generació episcopal que pugui anar consolidant un canvi. En definitiva, si aconseguen fer pujar el nivell.

Sobre Cañizares, senzillament torna a la seva terra. Alguna cosa se n'havia de fer. Sense establir comparacions, recorda el que va passar el 1983 a Tarragona. **Torrella** era a Roma amb una prometedora carrera eclesiàstica montiniana. Però van canviar els aires a la cúria vaticana i tot va acabar tornant a Tarragona per succeir a Pont i Gol. En aquell cas, vam tenir sort.

Però el que m'ha cridat més l'atenció en aquest canvi de rumb ha estat l'ortodòxia del papa Francesc. No ha fet experiments, ni cap invent del TBO. Ha seguit estrictament els cànons habituals en aquestes mogudes episcopals: prorrogar més de dos anys el cardenal titular, i buscar el relleu entre els qui els hi pertoca per carrera eclesiàstica. Un arquebisbe d'una ciutat espanyola per la capital i una seu històricament cardenalicia per jubilar un prefecte.

Si el criteri és aquest, això pot aclarir que es pot esperar en el relleu de Barcelona. **Martínez Sistach** va presentar la renúncia establerta nou mesos després que Rouco. Així, seguint els cànons, tocava per primavera o a molt estirar abans del proper estiu. I tocava que sortís d'alguns dels bisbes que peregrinen avui per Catalunya. I entre ells, per edat i trajectòria, no en veig més que quatre: els arquebisbes **Pujol** de Tarragona i **Vives** d'Urgell, el bisbe **Sáiz** de Terrassa, i l'auxiliar **Taltavull**. Alguns dels que ja començaven a quedar una mica fora per edat ara tornen a guanyar punts si no es busca un pontificat etern. I si el que es busca és un canvi de to no hi ha cap dubte que el candidat és el qui vostès estan pensant.